

Întrebarea care chinuie fiecare suporter oțelar în ultima vreme, de la licitația pentru marca și trofeele defunctei societăți intrată în faliment anul trecut, nu m-a ocolit nici pe mine.

Se putea face mai mult? Ar fi putut SC Oțelul Galați să între în posesia a ceea ce a fost declarat ca unul dintre obiectivele primordiale ale noului club? Era doar o păcăleală a administratorului financiar în strânsă colaborare cu cei de la casa de licitații? Mai poate fi făcut ceva pentru a remedia situația? Câți suporterii atâtea dileme. Și fiecare cu partea lui de dreptate, c-așa-i în viață: adevărul e mai mereu undeva la mijoc.

În primul rând ar trebui lămurită problema palmaresului, așa cum a fost evocat atât de casa de licitații și presă cât și de mulți dintre suporterii. Palmaresul, ca entitate fizică, **NU EXISTĂ!** Nu e ceva care apare în acte, nu e ceva ce poate fi comercializat. E ca și cum ai încerca să comercializezi istoria României. De fapt asta și reprezintă palmaresul: istoria, cu bune și rele, a unui club. Este ceva intrinsec și inalienabil. Nu s-a efectuat și nici nu se va efectua transferul palmaresului unei echipe dintr-o parte în alta, de la un club la altul. De altfel, Puiu Vasilache n-a avut nicio hârtie la mână atunci când a reînviat Oțelul de fiecare dată când a fost distrus sau mutat în alte orașe. Este și bine este și rău dar asta este realitatea. Prin urmare cine visează la palmares va avea parte de o mare dezamăgire. Revenind la problema mărcii, dezbaterii suportă aspecte complexe. Membrilor socios li s-a cerut acordul pentru înscrierea la licitației, iar răspunsul a fost pozitiv. Părea că totul merge în direcția dorită când, ce să vezi, au început să apară surprizele. Așa s-a aflat că marca fusese pierdută de vechea societate de aproape un an! Practic se scosese la licitație cererea pentru înregistrarea, de la zero, a aceleiași mărci.

Poate s-ar fi acționat chiar și așa, dacă nu s-ar fi aflat că cererea a fost depusă la OSIM fără acordul exprimat în ședință al creditorilor. Prin urmare, cererea ar trebui lovită de nulitate! Foarte ciudat și modul în care s-a pornit de la o sumă foarte mică, ceea ce ne face să ne gândim că lucrurile chiar sunt pe atât de necurate pe cât s-a spus.

Acesta a fost și motivul absenței ASC Oțelul de la licitație, așa cum a fost hotarat de

A FI SAU A NU FI?

Scris de Bădă

Joi, 23 Martie 2017 20:35

---

conducerea clubului, conducere care a trecut și la următorul pas logic, acela de a depune cerere de înregistrare a mărcii cu pricina.

De aici au și început disputele. Foarte mulți au ridicat, pe bună dreptate, problema neconsultării membrilor socios în luarea deciziei. La fel de mulți au fost cei care nu au acceptat în ruptul capului că s-a ratat o asemenea șansă. Conducerea a replicat prin a justifica inutilitatea cheltuirii unei sume foarte mari, raportată la bugetul clubului, pentru achiziția "ciorii de pe gard". S-a preferat varianta asteptatului la cotitură pentru înregistrarea gratis a mărcii. O decizie înțeleaptă, în principiu, dar cu două tășuri în realitate. S-a mers pe mâna juriștilor care, oricât de bine pregătiți ar fi, e posibil să nu fi avut toate datele și să fi uitat că trăim în România, tărâmul tuturor posibilităților și mai ales al imposibilităților de orice ordin, inclusiv juridic.

Cu siguranță o variantă demnă de luat în calcul ar fi fost participarea la licitație, achiziționarea mărcii și cupelor iar, în cazul în care s-ar fi adeverit varianta prezentată de juriști, recuperarea banilor în urma anulării licitației. În cazul în care, totuși, cererii vechii societăți i s-ar fi dat curs, am fi avut oricum acele elemente primordiale la un preț modic. Din acest punct de vedere supporterii au tot dreptul să fie nemulțumiți! Totuși, orice decizie radicală ar trebui amânată până la emiterea răspunsului OSIM pentru cele două cereri. Abia atunci vom ști dacă am dat cu piciorul unei șanse imense sau ne-am scutit singuri de unele probleme suplimentare.

În ceea ce privește trofeele discuția ar trebui purtată separat, cu toate că licitația a fost pentru tot pachetul marcă și trofee. Mulți consideră că e posibil să le fi pierdut pentru totdeauna. Ar fi o pierdere imensă însă asta nu ar trebui să influeneze în niciun fel decizia de a susține Oțelul. Trofee fizice sunt totuși doar obiecte, oricât de mare ar fi încărcătura sentimental pe care o poartă. Ar fi trist să le pierdem dar chiar și lipsa lor nu ar știrbi cu nimic din performanțele clubului. Cel mai bun exemplu în acest sens ar fi Brazilia care, la câștigarea celei de-a treia Cupe Mondiale la fotbal în 1970, a primit trofeul definitive. Trofeul a fost furat mai târziu și nu a fost recuperate nici până acum, brazilienii mulțumindu-se cu o replică. Acest fapt nu le-a șters nimic din performanțele fotbalistice brazilienilor.

Deocamdată nu se poate afirma nimic cu certitudine în ceea ce privește soarta celor două obiective ale oricărui oțelar. Pe marcă bătaia va fi tranșată la OSIM și, posibil, în instanță, în timp ce soarta trofeelor e mai greu de intuit din moment ce nu se știe încă cine le-a achiziționat. Nu ar fi exclus ca imediat după elucidarea situației mărcii să se afle detaliile necesare și despre trofee.

Răspunsul la întrebarea "A fi sau a nu fi?" diferă de la un individ la altul. Probabil cel mai indicat ar fi să se aștepte răspunsurile la întrebările menționate în acest articol pentru a se lua o decizie definitivă, deși unii par a se fi hotărât deja. Doar timpul ne va demonstra de partea cui este dreptatea. Cert este doar că acesta este un moment crucial în viața proiectului, care va influența decisiv direcția de mers sau chiar existența sa!